

FOSEN NATURVERNFORENING

Adr. : Ytre Ringvei 32, 7100 Rissa Tlf. : 73851430

- foreningen for et bredt, helhetlig og aktivt naturvern på Fosen

Vår ref : A.1.mø3

Deres ref :

Dato : 05.03.20

ÅFJORD KOMMUNE
7170 ÅFJORD

Reguleringsplan Måvika I Roan. Merknader.

Innledning

Det vises til forslag til reguleringsplan for Måvika i Roan. Regulert areal er på 150,8 da og planen skal gi plass for 31 nye hyttetomter, naust, småbåtanlegg, moloer, rorbuer mm. Tidligere planer beskrev et areal på 140,6 da og 20 fritidsboliger. Planene er derfor utvidet betraktelig.

Asplan Viak

Planene var tidligere ute på høring, men fylkesmannen kom med innsigelse på grunn av manglende konsekvensutredning da planen bl.a. ikke var i overensstemmelse med kommuneplanen. Nå foreligger det en konsekvensutredning utført av Asplan Viak. Konklusjonen inneholder føringer om at flere hytter bør vurderes å tas bort. Vi mener at disse tomtene må tas bort på grunn av at de vil bli for dominerende i terrenget. Dette gjelder de øverste i BFF 5 og 8, sørligste tomtene BFF6.

Naturmiljø

Når det gjelder naturmiljø er vi ikke enig i konklusjonen i konsekvensutredningen. I planområdet fins det flere naturtyper med stor verdi, noe som også er beskrevet i KU. Det er angitt av registrering er foretatt 10. oktober 2020 av Anette Gundersen hos Asplan Viak, men dette må være feil. Det er også noe tvilsomt at det bare er foretatt registrering på en dag og da midt i oktober. Dette svekker rapporten betydelig. Dessuten er det opplyst at det er hubro i nærområdet, men at dette ikke er vurdert i konsekvenssammenheng. Med så stor utbygging burde dette ha vært gjort.

[Det internasjonale naturpanelets \(IPBES\)](#) har nettopp lansert verdens første globale rapport om naturens tilstand. Rapporten er dramatisk. Utbygging og oppstyking av naturarealer er hovedårsak til et tap av arter som akselererer i rekordfart. [Tapet av natur er en like stor trussel som klimaendringene](#). Rapporten viser at vi går en mørk fremtid i møte dersom vi ikke gjør store endringer i hvordan vi forbruker naturressursene. Endringer i areal- og sjøbruk er den største trusselen i denne sammenheng. På grunnlag av dette forstår vi alle at vi ikke kan ture frem som før. Da legges det også et stort ansvar på den enkelte kommunes skuldre for å snu denne utviklingen. F.eks. må denne kunnskapen legges til grunn ved Nml-vurderingen.

I planområdet ligger en [kalkrik eng](#)¹ som er en rødlistet naturtype og en lokalitet av den viktig marine naturtypen [sterke tidevannsstrømmer](#)² i sjøen. Særlig mye sjøfugl knyttes til denne marine naturtypen. Dette er naturtyper som er viktige for biologisk mangfold og disse verdiene må ivaretas primært gjennom den kommunale arealplanleggingen.

¹ <https://faktaark.naturbase.no/?id=BN00009701>

² <https://faktaark.naturbase.no/?id=BM00035729>

Fylkesmannen i Trøndelag peker også på at planområdet trolig inneholder de truede naturtypene semi-naturlig eng og kystlynghei. Her etterlyste [fylkesmannen i sin uttalelse](#)³ en kartlegging gjort av personell med dokumentert kompetanse. Fylkesmannen etterlyste også kartlegging (sommer og vinter) av det rike fugle- og dyre-livet i området. Her lever mange rødlistede arter.

Vi ser at deler av planområdet er tatt ut/omgjort til grønt- eller friområder for å skåne deler av naturmangfoldet. Dette er for så vidt bra men langt fra tilfredsstillende. F.eks. i sjøen nedenfor den 40 meter brede kalkrike enga er det planlagt småbåtanlegg og rett overfor fritidsbebyggelse. Det meste av selve enga er ikke planlagt nedbygd men det sier seg selv at en slik bygging rundt vil få store konsekvenser for enga.

For det første må hele området kartlegges mer nøyaktig for å vite hva som finnes i område. For det andre må en få kunnskap om konsekvensene en slik utbygging vil ha for områdets naturmangfold. Det er ikke bare akkurat det nedbygde området som vil være avgjørende her – slike utbygginger vil ha et stort influensområde. Økt bruk og økt ferdsel vil ha konsekvenser.

Saker som berører natur- og miljø skal vurderes etter prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 (jmf. Nml. § 7). Er dette gjort tilfredsstillende i denne saken? Etter vår vurdering mangler en tilfredsstillende vurdering. Etter § 7 i Naturmangfoldloven, som supplerer FVL's krav om utredning, skal prinsippene i Naturmangfoldloven §§ 8 – 12 legges til grunn for skjønnsutøvingen. Vurderingen og vektleggingen av prinsippene skal fremgå av beslutningen slik at det kan kontrolleres i ettertid om prinsippene er vurdert. Det stilles visse minstekrav til oppfyllelse av vurderingene av Naturmangfoldlovens prinsipper. Dette er en naturlig følge FVL's krav til utredning og informasjon i § 17. Selv om prinsippene i Naturmangfoldloven er vurdert er det viktig at konklusjonen er i tråd med vurderingene.

100- metersbeltet

Alle forvaltningsnivåer må, etter hvert som utbyggingspresset øker, ta signalene på alvor og vise en mer restriktiv" føre var holdning". Byggeforbudet i 100-metersbeltet skal være retningsgivende også i reguleringssaker. Statlige myndigheter kommer stadig med innskjerping av denne målsettingen om å bevare den nasjonal viktige strandsonen til det beste for allmennheten og naturmiljøet. Det er viktig å bevare områder som kan karakteriseres som grønne lunger for friluftssysler og rekreasjon. Det er et mål at naturkvalitetene, landskapskvalitetene og allmennhetens frie ferdselsmulighet ivaretas langs kysten og sjøen. Hele utbyggingen i BFF 1, mellom fylkesvegen og strandsonen sør, må sløyfes i og med at dette kommer i 100- metersbeltet mellom vei og sjø.

Denne utbyggingen vil stride mot de foreslåtte statlige planretningslinjene for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen. Her gis det mulighet for tilbakevirkende bestemmelser, og derfor bør kommunen nå være føre var med hensyn til denne reguleringsplanen. De nye retningslinjene medfører at alle tiltak i 100 - metersbeltet bør unngås. Bygning og landskapsinngrep skal ikke tillates på arealer som har betydning for andre formål, som for eksempel friluftsliv, naturvern, biologisk mangfold.

³ <http://einnsyn.fosendrift.no/roan/RegistryEntry/ShowDocument?registryEntryId=405756&documentId=628739>

Landbruksjord

Utbyggingen vi føre til tap av verdifull landbruksjord. Selv om det beskrives skadereduserende tiltak vil dette aldri kompensere fullt ut for tapet. Det vil derved komme i konflikt med regionale og nasjonale landbruksinteresser.

Dominerende utbygging

Tomtene, og spesielt tillatt bebygd areal, er for stor. Det beskrives BYA opptil 200 da, og dette kan ikke godtas. Det vil i så fall mer ligne på vanlig boligbebyggelse enn vanlig hyttebebyggelse. Hyttene vil få for dominerende plass i landskapsbildet.

Selve utbyggingen av moloer, naust og rorbuer vil i tillegg bli svært dominerende og forandre dagens strandsonelandskap på en dramatisk måte. Det bør bare bygges ut i redusert grad i strandsonen, hvis det i det hele tatt skal bygges der. Vi kan ikke forstå at rekker av naust skal være nødvendig. Hvis det er behov for vinterlagring av båt må dette kunne gjøres på en annen måte på et egnet sted. Et enkelt båtutlegg/marina, og eventuelt en mindre molo må være tilstrekkelig.

Kommuneplanen

Store deler av områdene det nå planlegges å omregulere, ligger i dag i LNF-sonen i kommuneplanens arealdel. Kommuneplanen er kommunen sitt overordnede styringsdokument som har blitt til gjennom en omfattende prosess. Det skal derfor gode grunner til å fravike planen.

Det planlegges altså her en forholdsvis stor utbygging som ikke samsvarer med dagens kommuneplan. Nå skal Roan og Åfjord kommuner slås sammen. I denne situasjonen ville det, etter vår vurdering, være fornuftig å vente med å planlegge slike store omreguleringer inntil en kan se på helheten i en ny kommunedelplan for den nye sammensetningen av kommuner.

Konklusjon

Fosen Naturvernforening arbeider for en forsvarlig strandsonopolitikk ved sjø, vann og vassdrag etter sentrale retningslinjer. Det er forbud mot bygging og andre tiltak i 100-metersbeltet jfr. PBL § 1.8. I 100 – metersbeltet langs sjø og vassdrag skal det tas særlig hensyn til natur – og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser. Strandlinjen er en endelig ressurs som det ikke blir mer av – hver gang vi «deler ut» en bit strandlinje til byggeformål, får alle oss andre - både mennesker, planter og dyr - tilgang til litt mindre strandlinje. Ifølge de statlige føringer i ["Statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen"](#) er 100-metersbeltet av nasjonal interesse, og bygging her skal bare tillates etter en konkret vurdering ut fra lokale forhold. I dette tilfellet har vi et område med spesielle kvaliteter vedrørende naturmangfold både på land og i sjø. Dette tilsier at utbyggingsplanene for området må skrinlegges.

Med hilsen

Fosen Naturvernforening

Magnar Østerås

Ann Kari Ulveseth

Kopi: Fylkesmannen

